

Industrirådet.
 Håndværksrådet.
 Grosserer-Societetets Komité.
 Provinshandelskammeret.
 Butikshandelens Fællesråd.
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.
 Landbrugsrådet.
 De samvirkende danske Husmandsforeninger.
 Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger.
 Andelsudvalget.
 Dansk Arbejdsgiverforening.
 Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund.
 Fællesorganisationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger.
 Fællesrådet for Danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, og
 Akademiet for de tekniske Videnskaber.

Efter modtagelsen af udtalelser, såvel her i landet som i de øvrige nordiske lande, har der været afholdt møder mellem vedkommende departementer og ministerier, i Stockholm i august 1964, i Helsingfors i november 1964, i København i februar 1965, i Oslo i april 1965 og i Stockholm og Helsingfors i januar 1966. Ved disse drøftelser er forslagene gennemgået under hensyn til de synspunkter, der er fremkommet. Forslagene har herved fået den nu foreliggende affattelse. Komiteernes forslag har på svensk initiativ været behandlet på Nordisk Råds 13. session i Reykjavik i 1965. Rådet besluttede at anbefale regeringerne at søge forslaget gennemført.

Kapitel I.

Til § 1.

Bestemmelsen indeholder den grundlæggende regel om, hvad der kan beskyttes ved patent, og hvem der kan opnå et patent, altså patentrettens genstand og dens subjekt.

I 1. stk. angives det, at den, der har gjort en opfindelse, der kan udnyttes industrielt, eller den til hvem opfinderens ret er overgået, i overensstemmelse med lovens regler har ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til erhvervsmæssigt at udnytte den. Bestemmelsen er sagligt i overensstemmelse med gældende ret.

Efter den gældende lov kan patent meddeles på „opfindelser, der kan udnyttes i industrien, eller hvis fremstilling kan gøres til industrielt erhverv“. Ved at ændre dette udtryk til opfindelser, der kan udnyttes industrielt, er der skabt bedre overensstemmelse med andre landes patentlove og fuld overensstemmelse med den i indledningen nævnte, inden for Europarådet vedtagne konvention. Udtrykket industrielt må forstås i overensstemmelse med den i Pariser-konventionen angivne vide defi-

nition, jfr. konventionens art. 1, nr. 3, hvorefter begrebet industriel ejendomsret skal forstås i videste betydning og finder anvendelse ikke blot på industri og handel i egentlig forstand, men også på landbrugets område og på erhverv, hvis formål er udvikling af råstoffer, samt på alle fabrikerede eller naturlige produkter, f. eks. vin, korn, tobaksblade, frugt, dyr, mineralier, mineralvand eller blomster og mel. I hidtidig dansk praksis har man fortolket begrebet noget snævrere, således at det f. eks. ikke omfattede landbrug, skovbrug, havebrug m. v. Forslaget tilsigter en opfattelse i fuld overensstemmelse med Pariser-konventionens bestemmelse.

I visse af de om udkastet modtagne udtalelser er det angivet som ønskeligt, at man ikke knytter nogen særlig tilføjelse til ordet opfindelse. Man har dog fundet det rigtigt at bibeholde den pågældende tilføjelse, dels for at nå overensstemmelse med Europarådets konvention, dels for at gøre det klart, at en opfindelse skal have en vis teknisk karakter.

Fra nogle sider er der anket over, at forslaget angiver, at der ved patentet opnås eneret til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen, idet det anføres, at denne sprogbrug kan give anledning til den misforståelse, at erhvervelsen af patent giver ret til udnyttelsen af opfindelsen uden hensyn til, at en sådan udnyttelse kan være udelukket af andre grunde, f. eks. ved lov eller administrative forskrifter eller eventuelt ved et ældre patent, som griber ind på det pågældende område. Når henses til, at det i forslaget § 3, hvortil der henvises i paragraffen, klart er givet udtryk for, at enerettens indhold alene går ud på, at patenthaveren kan hindre andres erhvervsmæssige udnyttelse af opfindelsen, har man ikke fundet anledning til at lade den pågældende passus udgå.

I paragraffens 2. stk. er der gjort visse undtagelser fra patenterbarhed dels — i overensstemmelse med den gældende lov — for opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden, dels for plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Beskyttelsen af nye plantesorter er hjemlet ved lov af 16. juni 1962. Forholdet er internationalt ordnet ved konventionen af 2. december 1961 om beskyttelse af plantenyheder, og der er i denne en bestemmelse om, at der ikke må kunne opnås beskyttelse såvel efter de i konventionen indeholdte regler som efter patentlovgivningen. I øvrigt synes patentbeskyttelsen ikke at udgøre en hensigtsmæssig beskyttelsesform for plantesorter, og dette gælder også dyreracer. Mikrobiologiske fremgangsmåder bør imidlertid som hidtil kunne patentbeskyttes.